

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

Tractatus XII. De Sacramento Ordinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

TRACTATUS XII.

De Sacramento Ordinis.

ARTICULUS I.

Vtrum solo titulo deputationis ad Missionem possit aliquis ordinari ab Episcopo Vicario Missionis?

Asus iste mihi fuit propositus de aliquo studioso S. Theologiae in quadam Universitate, qui zelo lucrandarum animarum petiit admitti ad Missionem à Vicario Apostolico, qui erat Episcopus, qui admissus fuit eâ conditione, ut statim ac ab ipso vocatus esset, se sisteret. Interea occurrit tempus ordinationis, & inquisitum fuit, an sufficienter eidem Vicario subjectus esset ut ab ipso ordinari posset, solo titulo talis admissionis antequam esset formaliter Missionarius, sed adhuc existens in suis studiis.

Pro solutione hujus difficultatis, praesupponitur triplici titulo aliquem fieri subditum alicujus Episcopi ut ab ipso Sacramentum Ordinis accipiat. Ratione originis, domicilii, & bene-

DE SACRAM. ORDINIS. 413

beneficii : uti habetur c. *nullus* de temp. Ord. in 6.

Supponimus autem præfatum studiosum , (de quo agitur in casu) non esse subditum Vicario Apostolico missionis ratione originis, nec etiam ratione domicilii. Ergo sola difficultas est de titulo beneficii , utrum deputatio sola ad missionem habeat rationem tituli beneficii, ita ut ordinari potuerit quasi titulo beneficii , ab Episcopo Vicario missionis in partibus confæderatis.

Resp. affirmativè. Quia talis titulus deputationis ad missionem habet rationem collationis beneficii, non tantum simplicis, sed etiam pastoralis: cum Missionarii verè missi, habeant facultates Pastorales.

Confirmatur nostra resolutio à paritate: Is qui adscribitur militiæ, ipso facto desinit esse subiectus Episcopo diœcesano, & subditur Vicario generali militiæ , ita ut in ordine ad matrimonium ab ipso debeat habere dispensationem in proclamationibus & bannis, & coram ipso, vel alio sibi subiecto Parocho contrahere. Ergo videtur similiter loquendum de ascripto seu assumpto ad missionem, quod ordines suos accipere debeat ab Episcopo, qui ipsum deputavit ad missionem. Ita salvo meliori; quia casum illum non inveni usquam in eisdem circumstantiis propositum.

414 TRACTATUS XII.
ARTICULUS II.

Vtrum in Hyberniâ liceat accipere Ordines Sacros ab Episcopo non proprio?

Hunc casum adducit & resolvit Lessius in opere Posthumo v. *Ordines Sacri*. Casu 5. Supponimus autem Conc. Trid. sess. 6. c. 5. sic decernere de ordinatione: *nulli Episcopo liceat cujusvis privilegii pretextu, Pontificalia in alterius diœcesi exercere, nisi de ordinarii loci expressâ licentiâ, & in personas eidem Ordinario subjectas tantum, si secus factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium, & sic ordinati ab executione Ordinum sint ipso jure suspensi.* Et latius sess. 14. c. 2. ubi agit de Episcopis Ecclesiarum quæ in partibus infidelium consistunt Clero carentes & populo Christiano: Ubi eandem pœnam tam Episcopo Ordinanti sibi non subjectum, quàm sic ordinato infligit. Citat etiam Lessius Bullam Pii II. per quam dicit hanc suspensionem esse introductam, quæ tamen non est sexta ut ipse habet, sed septima, in qua pœnam suspensionis imponit Clericis, qui sine dimissoriis, aut legitimâ licentiâ se faciunt ad Sacros Ordines promoveri. Miror autem quòd Lessius nullam faciat mentionem Conc. Tridentini.

Non obstante igitur dictâ bullâ Pii II. Respondet quæsito affirmativè. Et quòd sic ordinati non sint suspensi, nec contrahant irregularitatem usu Ordinum Sacrorum.

DE SACRAM ORDINIS. 415

Probat 1. Quia usus & consuetudo contra-
ria, sciente & non contradicente Principe,
tollit legem etiam Canonicam, ut passim Do-
ctores: quod etiam dicit se ostendisse lib. 2.
de iustitia cap. 6. dub. 14. nec ad hoc requiri
præscriptionem, ut ibidem ostenderat.

2 Quando perpetuò vacat Sedes, nec est Vi-
cariatus supplens vices Ordinarii, per se cessat
illud jus, quia nullus est à quo licentia peti possit.

3 Dato etiã quòd sit Ordinarius, qui tamen
plerumque later, aut saltem hanc consuetudinẽ
novit & non contradicit, censetur illam appro-
bare, & virtualiter licentiã concedere tam aliis
Episcopis ut sibi subditos ordinent, quã ipsi
ordinandis ut Sacros Ordines à quocumque
alio Episcopo suscipiant. Quod fortius urget,
quia Protector Hybernix, imo ipse Summus
Pontifex optimè nôrunt quid fiat in illo regno
ac proinde hoc ipso quod non contradicunt,
cũ facile possent, ratum habent & concedunt
ita fieri, hoc enim est rati habitio de præsentibus,
docent Doctores: nisi enim ratum haberent,
graviter peccarent non monendo, aut impe-
diendo, & curando ut aliter fiat, quia ad hoc
ex officio obligantur.

Quæ resolutio non est improbanda, supposito
quod adhuc illa consuetudo vigeat, nec inter-
rupta sit.

Non potest tamẽ illa cõsuetudo trahi ad alia
loca Missionis, ubi hoc hactenus nõ fuit in usu,
alibi enim nihil convincunt rationes pro casu
proposito adductæ.

S 7 TRAC;